

186. Veckans dagar ä tunga och långa.

Vec - kans da - gar ä' tung - a å lång - a för en
 fat - ti - ger stackars bonde - dräng, ty han har mö - dor så
 svå - ra och så många, he - la da - gen på å - ker å på
 äng. Men när som han får te' flic - kan sin om
 lör - dagskvällen gå, då ä han jää - keln så gla - der än - då.

2. Ja har e' fästmö å ho' heter Karna,
 Som ja givit både psalmebok å ring.
 Ja ä så innerlia gla att ja har'na,
 för ho ä så rö å rosuger å trinn.
 Å när soin ja får se flickan min om lördagskvällen gå,
 då ä ja jäkeln så glader ändå.
3. »Å hör du Olle, sei ocken ä din nästa»,
 så frågte prästen mej på sista husförhör,
 »de ä allt Karna», sa ja, »te de mesta,
 för henne som mej själv ja älskar te ja dör.
 Å när som ja får etc.
4. Men ja vart lessen för alla mänskor flina,
 å prästen dundrade så att han vart hes,
 å han dömde mej te eveli pina,
 för att ja inte kunde min kat'kes
 Men når som ja feck etc.
5. När som ja ska te himmelen fara,
 å ja slutat har mitt jordiska slit,
 vill ja inte en timme där vara,
 om ja inte får min Karna me mej dit.
 Men om ja får etc.